

[Knud Lind]

gerne. Desværre læser pressen i allerbedste fald kun bemærkningerne, ellers læser de kun en enkelt side af ministerens udkast, og det er ikke altid nok.

Derfor vil jeg også spørge ministeren: Hvem skal forske, mens forskerne politiserer i Det Forskningspolitiske Råd? Læger skal operere, og kaptajner skal sejle skibene; de skal ikke sidde i nogle råd og sludre tiden bort. Mener ministeren, at det, at man er en god forsker, er ensbetydende med, at man er et godt medlem af Forskningspolitisk Råd, for jeg kan jo se, det er ministeren, der skal udpege nogle af disse personer?

I øvrigt mener jeg – og det er meget vigtigt – at man burde have noget helt andet end Forskningspolitisk Råd, man burde have et erhvervsorienteret forskningsråd, hvis ministeren nogen sinde skal slippe af med udlandsgælden. Det er det, Danmark har brug for, for ellers bliver vi rent industrielt set et uland på linje med f.eks. Kina og Taiwan, hvor man laver sådanne småting, mens de andre er løbet forbi os, fordi de har forstået, at de ikke kan sidde og forske i forskningsrådene, men at de kun kan politisere. Man kalder det endda forskningspolitisk, så der må jo være noget om det.

Jeg vil gerne nævne et enkelt område, og det er de superledende materialer, hvor den danske indsats vil få en meget stor betydning for Nordisk Kabel- og Traadfabrikker. Hvad med det? Det er nu svært at opfinde superledere, mens man sidder og politiserer i Forskningspolitisk Råd, og derfor burde den opgave, der desværre står som nr. 5, have stået som nr. 1 nemlig »at rådgive om forskningens nyttiggørelse for samfundet både i den private og den offentlige sektor«, mens resten af politiseringen og deres snak rundt omkring burde forstumme.

(Kort bemærkning).

**Mogens Elvensø (FP):**

Fru Elisabeth Arnold refererede mig for at have gjort opmærksom på, at Novo måtte hente forskere udefra. I den forbindelse vil jeg gerne gøre Folketinget bekendt med, at der for tiden på Danmarks Tekniske Højskole foregår en diskussion mellem eleverne og andre om, at den undervisning, der bliver givet, ikke er så god som i gamle dage. Det var også derfor, jeg i mine slutbemærkninger sagde, at man skulle sørge for at få en bedre undervisning, således at vore kandidater står bedre rustet.

**Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):**

Jeg vil gerne forsikre hr. Knud Lind om, at vi med dette forslag ingenlunde afparerer al den kritik, som OECD-rapporten indeholder, men ideen er jo, at netop det nye Forskningspolitisk Råd skal hjælpe os med at gøre endnu mere, skal give regeringen råd om, hvad vi bør tage initiativ til. Hertil kan hr. Knud Lind selvfølgelig sige: Jamen det kan regeringen da selv finde ud af. Jamen i den slags vanskelige sager har enhver regering brug for det, jeg vil kalde systemstøtte – brug for, at man får støtte af den sagkundskab, der findes på området; ellers vil man heller ikke slippe igennem med noget i dette Ting. Rådgivningsstruktur er således vigtig, når det gælder anliggender, der vedrører felter, hvor sagkundskab er så nødvendig for de politiske beslutninger.

Derfor er jeg så glad for den brede tilslutning, der er til etableringen af dette forskningspolitiske råd, og jeg er også glad for, at flere ordførere har understreget, at rådet skal være ikke blot undervisnings- og forskningsministerens, men hele regeringens råd, altså hele statens forskningsråd. Det er vigtigt at understrege.

Der har været visse indvendinger vedrørende saneringen eller ændringen af selve forskningsrådsstrukturen, altså de nuværende seks forskningsråd. Der har især været indvendinger imod, at det skulle klares ved en bemyndigelse til ministeren. Jeg har noteret mig disse indvendinger, og jeg vil gerne forsøge at komme med en indstilling for andenbehandlingen til, hvilken struktur vi skal have, men jeg gør opmærksom på, at forslaget går ud på, at det netop er det nye forskningspolitiske råds første opgave, og det kan det jo ikke blive, hvis vi, samtidig med, at vi opretter dette forskningspolitiske råd, skal beslutte, hvor mange forskningsråd vi skal have, og hvordan sagerne skal fordeles imellem dem.

Den metode vil altså forudsætte, at man beder det nuværende Planlægningsråd for Forskningen om at rådgive regering og Folketing om det fremtidige forskningsråds struktur. Det vil jeg gerne forsøge, og hvis det ikke lykkes, kan vi måske ende med i en betænkning at skrive noget, som beroliger et flertal her i Tinget og dermed gør det muligt for ministeren alligevel at få den ansøgte bemyndigelse.